

Bİ'DOLU HİKÂYE

MASALLARI

KAYBOLAN BİLGE KAPI

NEHİR AYDIN GÖKDUMAN
ÇİZER: AYŞE YILDIRIM

TİMAS
ÇOCUK

Kaplumbağa Kapi, üç yüz yıldır aynı ormanda yaşıyordu. Aynı gökyüzünün altında, aynı güneşin ışığında upuzun üç asır geçirmişti. Bundan mutluluk duyuyordu. Çünkü yaşadığı her gün, her ay, her yıl ona çok şey katmıştı.

Örneğin, fırtınanın yaklaştığını anlamak için başını kaldırıp gökyüzüne bakması, havayı şöyle bir koklaması yeterliydi.

O, **“YUVANIZA GİRİN, FIRTINA ÇIKABİLİR!”** dedi mi ortada hiçbir hayvan kalmazdı.

Az sonra "vuuu, vuuu" esen rüzgârda ağaçların dalları yerlere serilir ama kimse bundan zarar görmezdi.

Bahar yağmurları mı hızlandı? "Nehre

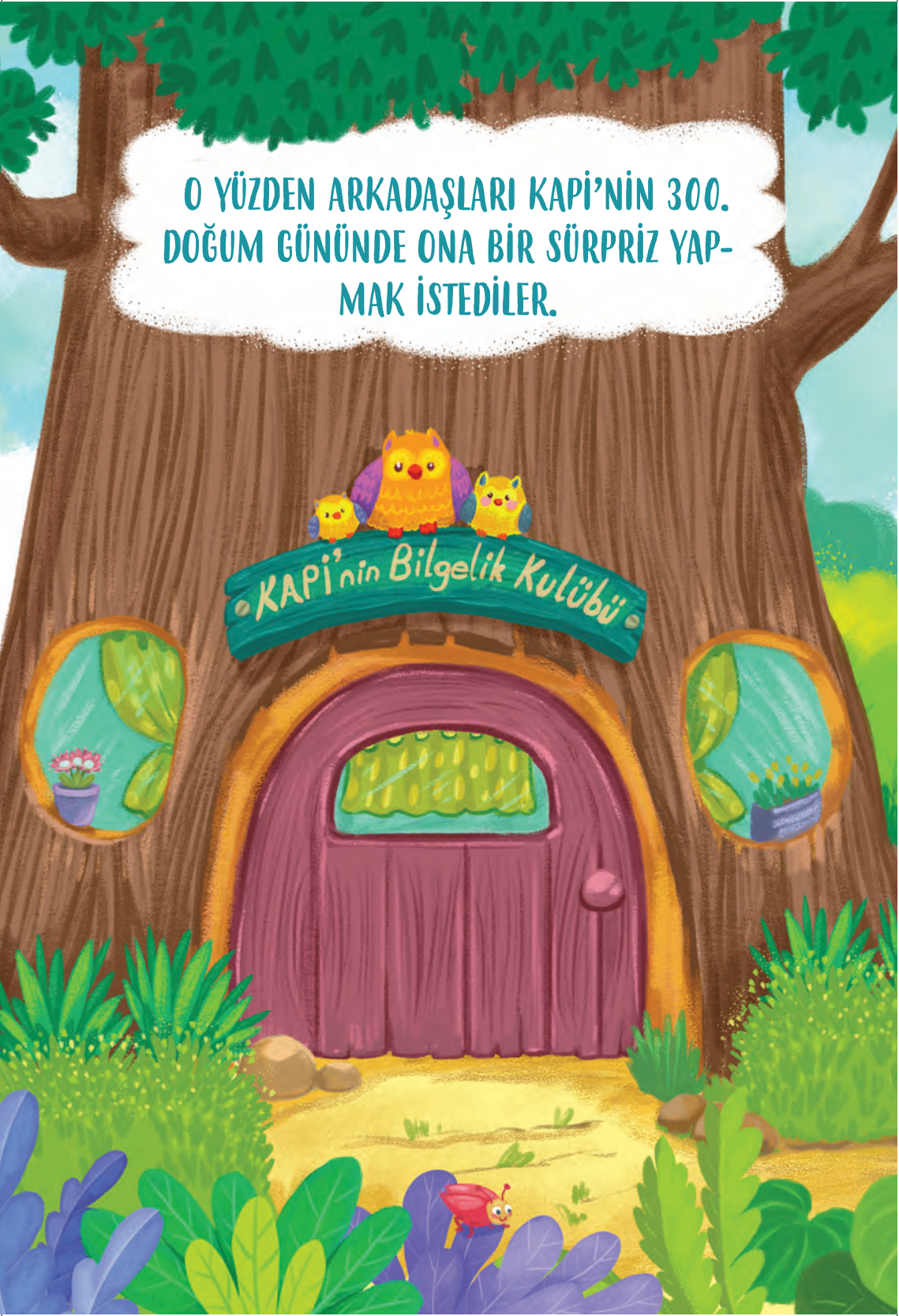
fazla yaklaşmayın; taşabilir, sular sizi alıp götürmesin." diye seslenince ormandaki herkes derhâl oradan uzaklaşırdı. Bu ve buna benzer daha pek çok şey Kaplumbağa Kapi'den sorulurdu işte.

ORMANDAKİLER BU BİLGE KAPLUMBAĞADAN ÇOK ŞEY ÖĞRENMİŞLERDİ. Ama Kapi giderek yaşlanıyor, artık yaşlı bedenini dolaştırırken çabuk yoruluyordu.

O YÜZDEN ARKADAŞLARI KAPİ'NİN 300.
DOĞUM GÜNÜNDE ONA BİR SÜRPRİZ YAP-
MAK İSTEDİLER.

KAPİ'nin Bilgelik Kulübü

Ormanın ortasına bir kulübe inşa edip üstüne de

KAPİ'NİN BİLGELİK KULÜBÜ yazdılar.

Bundan böyle bilge kaplumbağayı görmek isteyen buraya gelecek ve onun öğütlerini dinleyebilecekti.

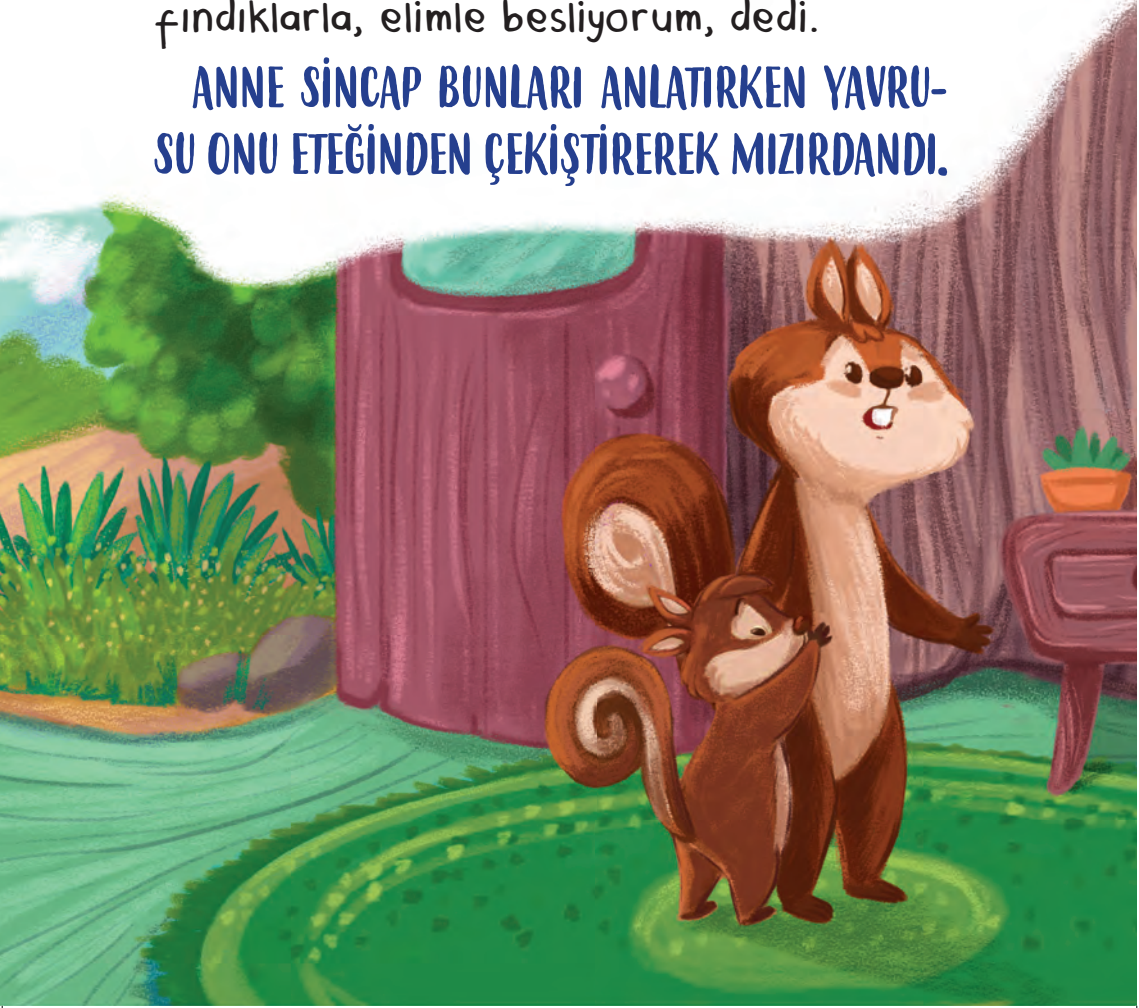
Kapi, bu sürpriz karşısında çok duygulandı. Dostlarının her birine ayrı ayrı teşekkür etti ve o günden sonra orada yaşamaya başladı.

O gün bir anne sincap, yavrusunun elinden tutarak Bilgelik Kulübü'ne geldi. Yavrusunu göstererek:

- Bilge Kapi, sincap yavrucuğum doğduğu günden beri eteğimden ayrılmıyor. Sanki bana yapıştı. Bugüne kadar bir tek ağaca tırmanmadı. Onu hâlâ topladığım fındıklarla, elimle besliyorum, dedi.

ANNE SİNCAP BUNLARI ANLATIRKEN YAVRUSU ONU ETEĞİNDEN ÇEKİŞTİREREK MIZIRDANDI.

- Fındık, fındık, fındık...

Kapi, burnuna düşen gözlüklerinin üstünden onlara baktı.

- Hımm, peki ağaçlara birlikte tırmanmayı denediniz mi bakalım, diye sordu.

Anne sincap, üzgün üzgün başını salladı.

- Evet, onu pek çok kez sırtıma aldım ve ağaca çıkarmak istedim. Fakat o hemen yere atlıyor, fındıkları benim toplamamı istiyor.

- Peki öyleyse, dedi Kapi. Yavru sincap biraz dışarıda oynamak ister mi acaba?

Yavru sincap isteksizce dışarı çıktı. Kaplumbağa ve anne sincap bir süre yalnız konuştular.

Ertesi gün anne sincap, yatağından başını kaldıramadı.